
Text de l'Evangeli (Jn 20,1-9): El diumenge, Maria Magdalena se'n va anar al sepulcre de bon matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat treta de l'entrada del sepulcre. Llavors se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat».

Pere i l'altre deixeble van sortir cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà a Pere i va arribar primer al sepulcre, s'ajupí i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi va entrar. Després arribà també Simó Pere, que el seguia, i va entrar al sepulcre; veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó que continuava lligat a part. Llavors va entrar també l'altre deixeble, que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. De fet, encara no havien entès que, segons l'Escriptura, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

«Va entrar també l'altre deixeble, que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué»

Mons. Joan Enric VIVES i Sicília Bisbe d'Urgell
(Lleida, Espanya)

Avui «és el dia en què ha obrat el Senyor», anirem cantant al llarg de tota la Pasqua. I és que aquesta expressió del Salm 117 inunda la celebració de la fe cristiana. El Pare ha ressuscitat el seu Fill Jesucrist, l'Estimat, Aquell en qui es complau perquè ha estimat fins a donar la seva vida per tots.

Visquem la Pasqua amb molta alegria. Crist ha ressuscitat: celebrem-ho plens de joia i d'amor. Avui, Jesucrist ha vençut la mort, el pecat, la tristesa... i ens ha obert les portes de la nova vida, l'autèntica vida, la que l'Esperit Sant va donant-nos per pura gràcia. Que ningú no estigui trist! Crist és la nostra Pau i el nostre Camí per

sempre. Ell avui «manifesta plenament l'home al mateix home i li descobreix la seva vocació altíssima» (Concili Vaticà II, Gaudium et Spes 22).

El gran signe que avui ens dóna l'Evangelí és que el sepulcre de Jesús està buit. Ja no hem de buscar entre els morts Aquell que viu, perquè ha ressuscitat. I els deixebles, que després el veuran Ressuscitat, és a dir, l'experimentaran viu en unencontre de fe meravellós, capten que hi ha una buidor en el lloc de la seva sepultura. Sepulcre buit i aparicions seran els grans senyals per a la fe del creient. L'Evangelí diu que «va entrar també l'altre deixeble, que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué» (Jn 20,8). Va saber captar per la fe que aquella buidor i alhora aquell llençol d'amortallar i aquell mocador ben plegats eren petits senyals del pas de Déu, de la vida nova. L'amor sap captar allò que d'altres no capten, i en té prou amb petits signes. «El deixeble que Jesús estimava» (Jn 20,2) es guiava per l'amor que havia rebut de Crist.

“Veure i creure” dels deixebles que han de ser també els nostres. Renovem la nostra fe pasqual. Que Crist sigui en tot el nostre Senyor. Deixem que la seva Vida vivifiqui la nostra i renovem la gràcia del baptisme que hem rebut. Fem-nos apòstols i deixebles seus. Guiem-nos per l'amor i anunciem a tothom la felicitat de creure en Jesucrist. Siguem testimonis esperançats de la seva Resurrecció.